

P6_TA(2008)0506

2008 m. spalio 15 ir 16 d. Europos Vadovų Taryba

2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2008 m. spalio 15 ir 16 d. Europos Vadovų Tarybos

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 15 ir 16 d. Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės išvadas,
 - atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos pranešimą ir Komisijos pareiškimą dėl 2008 m. spalio 15 ir 16 d. Europos Vadovų Tarybos,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 14 d. Tarybos išvadas dėl ES priežiūros sistemos ir finansinio stabilumo priemonių, taip pat į Tarybos išvadas susijusiais klausimais, priimtas pasibaigus 2008 m. birželio 3 d., 2007 m. gruodžio 4 d. ir 2007 m. spalio 9 d. posėdžiams,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi ES padėtis pavojinga dėl finansų krizės, klimato kaitos problemos ir poreikio rasti aiškų sprendimą dėl institucijų,
- B. kadangi dabartinė finansų krizė, kurią paskatino antrarūšės būsto paskolos Jungtinėse Valstijose ir kurios priežastys, *inter alia*, – JAV federalinio rezervo banko ne vienus metus vykdyta pernelyg ekspansyvi pinigų politika, finansų rinkų skaidrumo stoka, pernelyg didelis finansų institucijų skolintų lėšų kiekis, netinkama finansų rinkų priežiūra, prasta reitingų kokybė ir klaidingos prielaidos, susijusios su nekilnojamojo turto kainų pokyčiais, išplito visame pasaulyje dėl vis labiau integruoto rinkų pobūdžio,
- C. kadangi naujovės finansų rinkose gali būti naudingos, tačiau minėtieji finansiniai produktai turi būti reguliuojami ir skaidrūs, siekiant užtikrinti tinkamą veiksmingumo ir stabilumo pusiausvyrą; kadangi finansų rinkos turėtų tarnauti realiajam ekonomikos sektoriui,
- D. kadangi taikant turimas priemones nesugebėta apriboti finansų krizės įtakos taip, kad būtų sumažintos kolektyvinės sąnaudos ir išvengta pavojaus; kadangi reikia užtikrinti nuoseklią vis labiau integruotų Europos finansų rinkų priežiūrą ES lygmeniu; kadangi, nepaisant to, norint užtikrinti finansinį stabilumą ir krizių valdymą reikia, kad dalyvautų įvairūs subjektai, o ne tik priežiūros institucijos,
- E. kadangi finansų krizei skirtose Europos Vadovų Tarybos išvadose neminimas Europos Parlamentas – viena iš teisės aktų leidybos institucijų, kurios dalyvavimas būtinas norint įgyvendinti sprendimus,
- F. kadangi 24 valstybės narės baigė parlamentines procedūras, susijusias su Lisabonos sutarties ratifikavimu; kadangi Lisabonos sutartyje numatytos institucijų reformos skubiai reikalingos siekiant užtikrinti, kad Europos Sąjunga veiktų sklandžiai ir darniai, taip pat būtų taikoma visapusiška demokratinė priežiūra,

- G. kadangi artėjant svarbiems politiniams 2009 m. įvykiams, visų pirma Europos Parlamento rinkimams ir naujos Komisijos sudarymui, reikėtų aiškiai žinoti, kurios nuostatos dėl institucijų bus taikomos,
- H. kadangi ES atlieka svarbų vaidmenį pasaulyje kovojant su klimato kaita – tai pasakytina ir apie lyderio vaidmenį tarptautinėse derybose, ir apie smarkų teršalų kiekio mažinimą, dėl kurio įsipareigojo 27 valstybės narės; kadangi, kalbant apie šį aspektą, per 2007 m. kovo mėn. 8–9 d. vykusį Europos Vadovų Tarybos susitikimą įsipareigota iki 2020 m. sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį bent 20 proc., o tuo atveju, jei būtų pasiektas išsamus tarptautinis susitarimas, – 30 proc.,
- I. kadangi kova su klimato kaita yra svarbus klausimas ir Europos Sąjungos tikslas, taigi šis klausimas turėtų būti sprendžiamas tarptautiniu lygmeniu taikant išsamią strategiją,
- J. kadangi įgyvendinant Lisabonos ir Geteborgo strategijos tikslus, taip pat klimato kaitos ir energetikos teisės aktų rinkinį reikės ilgalaikių investicijų; kadangi šioje srityje turi būti toliau didinamas Europos investicijų banko (EIB) vaidmuo,

Pasaulio finansų krizės makroekonominis poveikis realiajam ekonomikos sektoriui

1. tvirtai pabrėžia, kad Europoje svarbu greitai ir labai darniai reaguoti taikant makroekonomikos politikos priemones, siekiant atnaujinti pasaulio ekonomikos augimą; vis dėlto pažymi, kad neturi būti pakenkta Stabilumo ir augimo pakto principams, o valstybės narės turėtų siekti fiskalinio konsolidavimo;
2. yra labai susirūpinęs dėl padėties finansų rinkose ir ragina dar labiau derinti veiksmus, siekiant atkurti pasitikėjimą rinkomis;
3. pritaria Europos Vadovų Tarybos išvadoms, pagal kurias ratifikuojamos euro grupės 2008 m. spalio 12 d. patvirtintos priemonės, ir mano, kad šios išvados yra pirmas svarbus žingsnis norint atkurti pasitikėjimą rinkose, paskatinti tarpbankines paskolas ir padidinti bankų turimų lėšų kiekį, kad jie galėtų toliau skolinti įmonėms ir namų ūkiams; pritaria tam, kad šios priemonės buvo būtinos siekiant suvaldyti dabartinę finansų krizę;
4. mano, kad labai svarbu, jog valstybės narės parodytų tvirtą ryžtą ir gebėjimą veiksmingai valdyti krizę, siekiant atkurti stabilias rinkos sąlygas, kurios yra pasitikėjimo pagrindas; mano, kad reikia toliau plėtoti mintį surengti pirmąjį euro zonos valstybių ir vyriausybių vadovų susitikimą, kurio metu būtų priimami atitinkami sprendimai;
5. pažymi, kad šios krizės poveikis jaučiamas ne tik finansų rinkose, – visų pirma ji paveikė įmonių perspektyvumą, užimtumą, asmenų finansinę padėtį ir MVĮ, ir šis poveikis būtų tapęs nenusipėjamas, jei nacionalinės institucijos, Europos centrinis bankas (ECB) ir kiti centriniai bankai nebūtų ėmęsi priemonių, skirtų pasitikėjimui finansų sistema atkurti;
6. pabrėžia poreikį imtis veiksmų finansiniam stabilumui užtikrinti ir sisteminei rizikai kontroliuoti; ragina Komisiją ir Tarybą atnaujinti Lisabonos darbotvarkę ir iki šių metų pabaigos patvirtinti valstybių narių nacionalinių reformų programas, siekiant šiuo ekonominės sumaišties laikotarpiu išsaugoti darbo vietas ir apsaugoti ES piliečių pajamas;
7. mano, kad būtina užtikrinti tvarią ir į augimą orientuotą makroekonominę aplinką;

primena, kad piliečių ir MVĮ galimybės skolintis, taip pat investicijos į ES infrastruktūrą itin svarbios norint, jog smarkiai nesumažėtų ekonomikos augimas ir užimtumas; pabrėžia vaidmenį, kurį šioje srityje gali atlikti EIB;

Finansų krizės įveikimo strategija

8. yra pasiryžęs pritarti bet kokioms priemonėms, kurias taikant būtų sugražintas likvidumas rinkoms ir sudarytos galimybės vėl teikti kreditavimo paslaugas verslo įmonėms ir fiziniams asmenims; supranta, kad reikia įtikinti mokesčių mokėtojus, jog imantis bet kokių priemonių bus galvojama apie jiems rūpimus klausimus, ir pažymi, kad siekiant ekonomikos augimo ateityje būtina normalizuoti finansų rinkų padėtį; ragina valstybes nares iš naujo apsvarstyti dabartinės finansinės sistemos veikimą, jei jos iš tiesų linkusios atkurti pasitikėjimą finansų rinka ir įveikti finansų krizę pasaulyje;
9. itin palankiai vertina greitą ir visapusišką Europos Komisijos reakciją nusprendus taikyti valstybės paramos taisyklės priemones, kurių imtasi finansų institucijų atžvilgiu; atsižvelgdamas į griežtą neatidėliotinių priemonių stebėseną, ragina Komisiją suburti tarpdisciplininę darbo grupę, kurią sudarytų Konkurencijos generalinio direktorato specialistai, trečiojo lygio komitetų konsultantai ir Europos centrinių bankų sistemos ekspertai, ir kaupti informaciją, technines žinias bei užtikrinti, kad visose valstybėse narėse priimami racionalūs, nešališki ir aukščiausio lygio sprendimai;
10. vertina Komisijos ketinimą įsteigti aukšto lygio darbo grupę, siekiant sukurti patikimą ir tvarią priežiūros sistemą, kurią taikant būtų užtikrinamas sklandesnis integravimas ir koordinavimas įvairių sektorių ir tarpvalstybiniu lygmenimis; pabrėžia, kad svarbu suteikti darbo grupei aiškius įgaliojimus, kurie būtų vykdomi trumpą laikotarpį, taip pat svarbu, kad darbo grupė teiktų ataskaitas Tarybai, Komisijai ir Europos Parlamentui;
11. pritaria minčiai įsteigti finansų krizių padalinį ir prašo Tarybos kuo greičiau patvirtinti šio padalinio veiklos ir jo bendradarbiavimo su įsteigta aukšto lygio darbo grupe sąlygas; griežtai kritikuoja, kad EP neįtrauktas į šią darbo grupę; pritaria, kad būtina sukurti įtakingesnę Komisijos ir ECB vadovaujamą išankstinio įspėjimo sistemą, kurios nariams būtų suteikti koordinavimo ir vykdymo įgaliojimai ir kurioje dalyvautų trečiojo lygio komitetų atstovai;
12. pritaria Tarybos sprendimui padidinti EIB kaip skolintojo ir kaip skolininko vaidmenis;
13. yra susirūpinęs dėl finansų rinkose kylančio etinio pobūdžio pavojaus, kurį paskatino valstybės paramos paketų dydis, ir pažymi, kad mokesčių mokėtojų bei valstybių narių atžvilgiu svarbu, jog kiekvieną kartą, kai finansinei institucijai gelbėti skiriamos visuomenės lėšos, būtų atliktas viešas vertinimas, pagerintas valdymas, ribojami atlyginimai, vykdoma griežta atskaitomybė valdžios institucijoms ir rengiama investicijų į ekonomiką strategija;

Reguliavimo gerinimas

14. ragina Komisiją kartu su Parlamentu pasinaudoti savo įgaliojimu teikti iniciatyvą ir pasiūlyti priemonių, kurias naudojant būtų sustiprinta ES rinkos reguliavimo ir priežiūros sistema ir krizių valdymas ES lygmeniu;
15. pabrėžia, kad reikia atidžiai išanalizuoti dabartinės finansų krizės priežastis, visų pirma

priežiūros adekvatumą ir atitiktį galiojančioms taisyklėms; pakartoja savo raginimą imtis teisinių priemonių siekiant: bankų reguliavimo ir priežiūros, kredito reitingų agentūrų vaidmens, pakeitimo vertybiniais popieriais ir jo priežiūros, rizikos draudimo fondų ir kitų tipų naujų institucijų, skolintų lėšų vaidmens, skaidrumo reikalavimų, likvidavimo taisyklių, tarpuskaitos, susijusios su prekyba, vykdoma be tarpininkų, ir krizių valdymo priemonių srityse; pritaria Komisijos pasiūlymui didinti draudžiamų banko indėlių dydį ir pakartoja savo įsipareigojimą greitai apsvarstyti šį pasiūlymą;

16. pakartoja, kad reikia stiprinti Lamfalussy procesą, kaip prašyta 2008 m. spalio 9 d. Europos Parlamento rezoliucijoje su rekomendacijomis Komisijai dėl Lamfalussy proceso tęsimo – būsimosios priežiūros struktūros¹, įskaitant kolegijų atliekamą didžiausių tarpvalstybinių finansų grupių priežiūrą ir trečiojo lygio komitetų aiškaus juridinio statuso nustatymą bei didesnes jų prerogatyvas, siekiant pagerinti priežiūrą Europos Sąjungoje, taip pat siekiant šioje srityje prisidėti prie tarptautinio dialogo ir priemonių derinimo;
17. pažymi, kad pavienių valstybių nacionalinės jurisdikcijos ribas peržengiančios krizės negali spręsti nacionalinės valdžios institucijos ir kad ištikus tarptautinio masto krizėms nepaprastai svarbu, kad priežiūros institucijos bendradarbiautų ir vienos kitomis pasitikėtų; ragina Komisiją ir atsakingas nacionalines institucijas kartu parengti tinkamus veiksmingo krizės valdymo pasiūlymus, kuriuos toliau svarstyty Parlamentas; atkreipia dėmesį į tai, kad vykstant G8 lygio susitikimams labai svarbu geriau koordinuoti veiksmus ES lygmeniu, ir yra tvirtai įsitikinęs, kad būtina ieškoti visuotinių susidariusios krizės sprendimų, kuriais remiantis būtų skatinama parengti naują tarptautinę finansų valdymo tvarką ir reformuoti Breton Vudso (angl. Bretton Woods) institucijas;
18. pritaria iniciatyvai kuo greičiau surengti tarptautinę konferenciją, kurioje būtų diskutuojama dėl reguliavimo ir priežiūros veiksmų, kurių turi būti imtasi siekiant įveikti dabartinę krizę; yra įsitikinęs, kad ES turi atlikti pagrindinį vaidmenį diskusijose dėl būsimos tarptautinės finansų rinkos struktūros; prašo Europos Tarybos ir Komisijos į šią veiklą įtraukti Europos Parlamentą;
19. ragina Komisiją, kad ji daugiau neatidėliodama pateiktų savo pasiūlymą dėl 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, persvarstymo²;

Lisabonos sutartis

20. pakartoja, kad atsižvelgia į Airijoje vykusio referendumo ir ratifikavimo procedūros kitose valstybėse narėse rezultatus, ir mano, kad, siekiant iki Europos Parlamento rinkimų rasti visiems priimtina išeičių, įmanoma išspręsti Airijos žmonėms nerimą keliančius klausimus; yra pasirengęs pasiūlyti Airijos parlamentui ir vyriausybei bet kokią paramą, kurios jiems gali reikėti norint pateikti pasiūlymų – tokių, kurie ne tik užtikrintų platesnio masto ir žiniomis labiau pagrįstą bendrą Airijos visuomenės sutarimą dėl šalies ateities reformuotoje ir stipresnėje Europos Sąjungoje, bet ir būtų priimtini Airijos partneriams Europos Sąjungoje;
21. ragina Europos Vadovų Tarybą per kitą susitikimą nustatyti, kaip ir kada būtų galima pasiekti šį rezultatą;

¹ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0476

² OL L 157, 2003 6 26, p. 38.

Energetika ir klimato kaita

22. mano, kad su klimatu susiję ES tikslai po 2012 m. neturėtų būti persvarstomi dėl dabartinės tarptautinės finansų krizės; įsipareigoja glaudžiai bendradarbiauti su Taryba ir Komisija siekiant kiek galima greičiau sudaryti veiksmingą ir įvykdomą susitarimą dėl energetikos ir klimato kaitos priemonių paketo; tačiau pabrėžia, kad ES pramonei, jos darbuotojams ir vartotojams labai svarbu, jog šiems tikslams pasiekti numatytos priemonės būtų nuodugniai įvertintos, siekiant nustatyti jų poveikį ES įmonių konkurencingumui pavieniuose sektoriuose ir bendram konkurencingumui; primena Tarybai, kad taikoma bendro sprendimo procedūra, pagal kurią sprendimui priimti būtina kvalifikuota balsų dauguma;
23. ragina Tarybą išlaikyti pasiūlytus ambicingus tikslus, kad iki 2020 m. energijos iš tvarių atsinaujinančių šaltinių dalis sudarytų privalomus 20 proc. iš viso Bendrijos galutinio sunaudojamo energijos kiekio, o energijos iš atsinaujinančių šaltinių dalis kiekvienos valstybės narės transporto sektoriuje siektų privalomus 10 proc.;
24. pažymi, jog Europos Vadovų Taryba patvirtino, kad bus siekiama 30 proc. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių išmetamųjų dujų kiekį, jei būtų sudarytas tarptautinis susitarimas ir jei kitos išsivysčiusios šalys įsipareigotų panašiai sumažinti dujų kiekį, o didesnę ekonominę pažangą padariusius besivystančios šalys, atsižvelgdamos į savo įsipareigojimus ir gebėjimą, prisidėtų prie išmetamųjų dujų kiekio sumažinimo;
25. primena, kad ES pramonės sektoriui itin svarbu, jog sektoriuose, kuriuose kyla daugiausiai problemų dėl įmonių ir anglies dioksido šaltinių perkėlimo bei mažėjančio konkurencingumo, būtų pradėtos taikyti būtinos lankstumo priemonės;
26. atkreipia dėmesį į tai, kad, šalia kitų priemonių, Tarpvyriausybinė klimato kaitos grupė (TKKG) pripažino, jog anglies dioksido surinkimo ir saugojimo technologijos gali daug prisidėti prie išmetamo CO₂ kiekio sumažinimo energetikos ir pramonės įrenginių sektoriuose; todėl ragina Tarybą užtikrinti, jog ji skirs užtektinai lėšų, kad 12 parodomųjų įrenginių, dėl kurių ji skelbė konkursą, galėtų pradėti veikti 2015 m.;
27. primena būtinybę įtraukti pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, pagal kurį būtų nustatyti naujų keleivinių automobilių taršos poveikio standartai, taikomi kaip Bendrijos integruoto principo, kuriuo vadovaujama mažinant lengvųjų transporto priemonių išmetamą CO₂ kiekį (COM(2007)0856, dalis; tai būtų vienas iš teisės aktų pasiūlymų, įtrauktų į teisės aktų dėl kovos su klimato kaita ir energetikos paketą;

Energetinis saugumas

28. ragina tvirtai politiškai įsipareigoti pereiti prie Europos Sąjungos ekonomikos, kuriai būdingos technologijos, kurias naudojant į aplinką išskiriama mažai anglies dioksido, aktyvesnis vietos šaltinių naudojimas, decentralizuota energijos gamyba ir energijos taupymo priemonės siekiant skatinti naudoti atsinaujinančius šaltinius, didinti energijos naudojimo veiksmingumą ir naudoti kitus mažai anglies dvideginio išskiriančius energijos šaltinius, toliau įvairinti energijos tiekimo šaltinius bei sumažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro importo, nes šis perėjimas yra logiškiausias atsakas į aukštesnes naftos kainas; patvirtina, kad būtina šias strategines priemones papildyti tvirtais finansiniais įsipareigojimais mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje;

29. ragina Tarybą ir Komisiją ryžtingai stengtis laikytis Parlamento rekomendacijų dėl Europos bendros išorinės energetikos politikos priėmimo, ypač siekiant ES vienybės derybose su energijos tiekėjais ir tranzitinėmis šalimis ir ginant visos ES interesus, plėtojant veiksmingą diplomatiją energetikos srityje, patvirtinant veiksmingesnius reagavimo į krizes mechanizmus ir užtikrinant energijos tiekėjų įvairovę; primena būtinybę priimti šios srities strategiją ir kartu priemones, reikalingas jai įgyvendinti; ragina ypatingą dėmesį skirti trūkstančių transeuropinių tinklų jungiamųjų tinklų tiesimui, ypač rytinėje Europos dalyje;
30. pritaria Tarybos raginimui stiprinti ir toliau vystyti itin svarbią infrastruktūrą; ragina Komisiją diegti transeuropinius energetikos tinklus ir parengti linijų tarpusavio sujungimo prioritetų planą, atsižvelgiant į suskystintų gamtinių dujų surinkimo ir pakartotinio dujinimo infrastruktūrą ir saugojimo įrenginius; pritaria, kad ypatingas dėmesys skiriamas izoliuotiems ES regionams; pabrėžia, jog svarbu toliau plėtoti Europos linijų tarpusavio sujungimo ir tinklo infrastruktūrą siekiant į rinkas tiekti vis daugiau jūros vėjo energijos; atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant tarpvalstybinio linijų sujungimo reikės taikyti specialias priemones, pvz., lengvatinį finansavimą arba atleidimą nuo mokesčių; pabrėžia, kad įrengus trūkstantis transeuropinių energetikos tinklų grandis bus sustiprintas energijos tiekimo saugumas ir prisidedama prie galutinio vidaus rinkos sukūrimo;
31. pabrėžia, jog reikia stiprinti bendradarbiavimą su kaimyninėmis Juodosios jūros regiono šalimis pagal institucinius ir daugiašalius susitarimus, įskaitant bendradarbiavimą energijos tiekimo ir tranzito saugumo bei rinkos operacijų skaidrumo klausimais;
32. atkreipia dėmesį į tai, kad energijos tiekimo saugumas yra Europos Sąjungos prioritetas; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad pagrindinis dėmesys užtikrinant energijos tiekimo saugumą turi būti skiriamas bendrų ES atsinaujinančios energijos projektų plėtrai siekiant, jog būtų laikomasi Lisabonos ir Geteborgo tikslų;
33. pabrėžia, kad energijos naudojimo veiksmingumas – tai ne tik rentabiliausia šiltnamio efektą sukeliančių išmetamųjų dujų kiekio sumažinimo priemonė, bet ir veiksny, kuris dėl mažesnių kuro sąskaitų ir didesnės vartotojų perkamosios galios prekėms ir paslaugoms išigyti daro tiesioginį teigiamą poveikį ekonomikai; ragina valstybes nares paspartinti efektyvaus energijos naudojimo politikos ir galiojančių šios srities teisės aktų įgyvendinimą;
34. mano, kad siekiant užtikrinti energijos tiekimą svarbiausia yra visu pajėgumu veikianti vidaus rinka; atkreipia dėmesį į tai, kad ES energetikos rinka dar vis iki galo nesukurta ir kad būtina tai padaryti; pritaria raginimui prieš baigiantis šiai Parlamento kadencijai baigti rengti teisės aktų paketą energetikos vidaus rinkos tema; ragina Tarybą pradėti derybas su Parlamentu dėl energetikos vidaus rinkos paketo, kuris būtų grindžiamas Energetikos tarybos 2008 m. spalio 10 d. pasiektu politiniu susitarimu;

Europos imigracijos ir prieglobsčio paktas

35. palankiai vertina Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos iniciatyvą dėl Europos imigracijos ir prieglobsčio pakto, kadangi juo, įgyvendinant dvejopą tikslą, siekiama skatinti nuoseklų ir darnų požiūrį į migracijos valdymą: numatyti teisėtos migracijos kanalus ir kartu kovoti su neteisėta migracija; todėl mano, kad bendra imigracijos politika turėtų būti grindžiama prielaida, jog migrantai – tai pavieniai visuomenės nariai ir potencialūs piliečiai; taip pat mano, kad valstybės narės turėtų numatyti aiškiai ir

veiksmingą socialinės įtraukties ir integravimo politiką; taigi mano, kad prie pakto turėtų būti pridėti konkretūs pasiūlymai dėl teisės aktų;

36. pritaria Tarybai, kad Europos imigracijos ir prieglobsčio paktas turėtų būti veiksmų pagrindas kitoms pirmininkaujančioms valstybėms narėms;

Tolesnė veikla, susijusi su Europos Vadovų Tarybos 2008 m. rugsėjo 1 d. susitikimu

37. mano, kad Kaukazo konfliktai negali būti sprendžiami karinėmis priemonėmis, ir griežtai smerkia visus, kurie panaudojo jėgą ir smurtą siekdami pakeisti padėtį nuo Gruzijos atsiskyrusiose Pietų Osetijos ir Abchazijos teritorijose;
38. primena neproporcingus Rusijos karinius veiksmus Gruzijoje rugpjūčio mėnesio pradžioje ir Rusijos įsiveržimą į šalies gilumą bei jos vienašalį sprendimą pripažinti Abchazijos ir Pietų Osetijos nepriklausomybę;
39. ragina Rusiją gerbti Gruzijos Respublikos suverenitetą ir teritorinį vientisumą bei jos sienų, kurias pripažino visos ES valstybės narės, neliečiamumą;
40. pabrėžia, kad ES privalo persvarstyti savo politiką Rusijos atžvilgiu, jei Rusija nevykdytų savo įsipareigojimų pagal 2008 m. rugpjūčio 12 d. ir rugsėjo 8 d. susitarimus;
41. pritaria Tarybos pozicijai padėties Gruzijoje klausimu; primena 2008 m. rugpjūčio 12 d. ir rugsėjo 8 d. susitarimų įsipareigojimus; pabrėžia, kad Rusijos kariuomenės išvedimas iš Pietų Osetijos ir Abchazijos kaimynystėje esančių regionų būtų kitas būtinas žingsnis; ragina užtikrinti saugų ir greitą pabėgėlių sugrįžimą ir nusiųsti į vietą ES stebėtojus; apgailestauja dėl nepavykusių Rusijos ir Gruzijos 2008 m. spalio 15 d. derybų Ženevoje;
42. apgailestauja, kad Europos Sąjungos stebėjimo misijai (angl. EUMM) Gruzijoje neleidžiama įžengti nė į vieną iš separatistinių regionų, kuriuose Rusija planuoja dislokuoti 7 600 karių reguliariąją kariuomenę, pakeisiančią nedideles Rusijos taikdarių grupes, kurios buvo dislokuotos abiejose teritorijose po 1992–1994 m. paliaubų susitarimo;
43. laukia 2008 m. spalio 22 d. vyksiančios Tarptautinės donorų konferencijos išvadų pagalbos Gruzijai klausimu; palankiai vertina Komisijos įsipareigojimą teikti didelę politinę, finansinę ir praktinę pagalbą Gruzijai; ragina Komisiją parengti ir nedelsiant įgyvendinti konfliktinių regionų atkūrimo ir atstatymo priemones ir paspartinti humanitarinės pagalbos teikimą, siekiant į kitą gyvenamąją vietą perkelti nuo karo nukentėjusius žmones ir suteikti jiems pastogę prieš prasidedant žiemai;
44. pažymi, kad visi likę klausimai, ypač Pietų Osetijos ir Abchazijos padėties ir ateities šiuose regionuose, Rusijos kariuomenės nesitraukimo iš Akchalgorio ir Perevio rajonų Pietų Osetijoje ir Kodorio perėjos rajono Abchazijoje klausimai, turi būti išspręsti tarptautinėje konferencijoje Ženevoje, ir, kol to nebus padaryta, ES ir Rusijos santykiai negalės būti grąžinti į įprastą vėžias;
45. primena Rusijos valdžios institucijoms, kad svarbu užtikrinti, jog žmogaus ir pilietines teises ginantys asmenys ir nevyriausybinės organizacijos galėtų nebijodami veikti, vadovaudamiesi Rusijos įsipareigojimais Europos Tarybai;

46. ragina Tarybą ir Komisiją svarstyti, ar galima Baltarusijai pasirinktinai taikyti Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę bei Europos žmogaus teisių ir demokratijos priemonę ir taip labiau remti Baltarusijos pilietinę visuomenę; pabrėžia, kad demokratinė Baltarusijos opozicija turėtų būti visiškai įtraukta į ES ir Baltarusijos dialogą;
47. ragina Tarybą ir Komisiją pradėti su Baltarusijos institucijomis tikrą dialogą, grindžiamą strategija, kurioje būtų numatytos sąlygos ir laipsniškas požiūris ir kuri būtų papildyta lyginamaisiais rodikliais, terminais, peržiūros sąlygomis ir tinkamomis finansinėmis priemonėmis;
48. palankiai vertina Europos Tarybos paramą šiuo metu Komisijoje rengiamai vadinamajai Rytų partnerystės sutarčiai, siekiant sustiprinti Europos Sąjungos ir jos rytinių kaimynių santykius; pabrėžia, kad šios partnerystės rezultatai turi būti konkretūs ir apčiuopiami, ypač kalbant apie judėjimo laisvę, laisvą prekybą, tačiau ES biudžete jai turi būti skirta užtektinai finansinių išteklių;

o

o o

49. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių parlamentams.